

1- “MİKTAR ÜZERİNDEN EDİNİLEN TAŞINMAZ” KAVRAMI

İlk tesis (kuruluş) kadastrosu sırasında bazı taşınmazlar miktar üzerinden edinilmektedir. Miktarla itibar edilerek oluşturulan bu taşınmazların mülkiyeti yüzölçümlerine sıkı sıkıya bağlı olarak kazanılmaktadır. Bu taşınmazların edinim sebepleriyle yüzölçümleri arasında hukuki bir illiyet bağı bulunmaktadır. İşte bu şekilde edinilen taşınmazlara “miktar üzerinden edinilen taşınmazlar” denilmektedir. Miktar üzerinden edinilen taşınmazlar:

- a) Tapu kaydı miktarına göre,
 - b) İktisap (kazanım) tarihindeki kanunda gösterilen belgesiz zilyetlikten edinilebilecek azami miktara göre,
 - c) Özel kanun hükümlerinde belirtilen miktarlara göre,
- üç farklı şekilde oluşturulmaktadır.

Miktar üzerinden edinilen taşınmazların oluşturulma biçimleri aşağıda ayrı başlıklar halinde açıklanmış olup, çalışmanın ikinci bölümünde ise bu taşınmazlarda ortaya çıkabilecek yüzölçüm hatalarının düzeltilmesindeki mevcut tartışmalı hususlar üzerinde durulacaktır.

1.1) Tapu Kaydı Miktarına Göre Edinilen Taşınmazlar

Kural olarak kadastro sırasında uygulanan tapu kayıtları harita, plan ve krokiye dayanmakta ve bunların yerlerine uygulanması mümkün bulunmakta ise, eski tapu kayıtlarındaki yazılı miktarlara bakılmaksızın harita, plan ve krokideki sınırlara itibar edilmekte ve bu sınırlar içerisindeki alanın mülkiyeti ilgisine yazılmaktadır. Aynı şekilde harita, plan ve krokiye dayanmayan tapu kayıtlarındaki sınırlar zemine uygulanabiliyor ve bu sınırlar içindeki alan hak sahibi tarafından kullanılıyorsa burada da tapu kaydındaki yazılı yüzölçümü miktarına bakılmaksızın tapu kaydındaki sınırlara göre taşınmaz oluşturulmaktadır.

Ancak harita, plan ve krokiye dayanmayan tapu kayıtlarındaki taşınmazların en az bir sınırı değişebilir ve genişletilmeye elverişli nitelikte ise, bu taşınmazlar zeminde kullanılan sınırlara göre değil tapu kayıtlarında gösterilen yüzölçümü miktarına göre oluşturulmaktadır. İşte bu şekilde oluşturulan taşınmazlar tapu kaydı miktarına göre edinilen taşınmazlardır. Bu şekilde oluşturulan taşınmazlarda zeminde kullanılan yer tapu kaydında belirtilen yüzölçümün miktarından fazla ise miktar fazlası kısım taşınmazdan bölünerek (ifraz edilerek) kesilmektedir.

Örneğin, A taşınmazı zeminde 7 dönüm olarak kullanılmaktadır. A taşınmazına ait 5 dönümlük bir tapu kaydı bulunmakta ve bu tapu kaydında belirtilen sınırlar zemine uygulanabilmektedir. Bu taşınmazın bütün sınırları sabit olmakla birlikte bir sınırı mera okumaktadır ve zeminde de mera bulunmaktadır. Genişlemeye elverişli nitelikteki mera parselinin kesinleştirilmiş (sabit hale getirilmiş) bir sınırı da bulunmamaktadır. Mera parselleri zilyetlikte kazanımı mümkün olmayan yerlerdendir. Bu nedenle kadastro sırasında A parseli 5 dönüm olarak sınırlandırıp 2 dönümü miktar fazlası olarak kesilip

mera parseline dâhil edilmektedir. Bu hususlar A taşınmazının kadastro tutanağında etraflıca açıklanmakta ve bu şekilde tahdit ve tespiti yapılan A taşınmazı tapu kaydı miktarına göre edinilmiş bir taşınmaz olmaktadır.

Yukarıdaki örnekte belirtilen taşınmaza ait tapu kaydındaki sınırın mera yerine tepe okuduğunu ve zeminde de gerçekten mera yerine tepelik bir alan bulunduğunu düşünelim. Tepelik alanlar genişletilmeye elverişli yerlerdendir. Ancak bu alanların zilyetlikten kazanılması mümkündür. Bu durumda yine taşınmazda tapu kaydındaki 5 dönüme itibar edilir ancak 2 dönüm fazlalık zilyetlik şartları sağlanıyorsa (5 dönümlük taşınmazla birlikte) kullanan kişi adına, şartlar sağlanamamışsa hazine adına ayrı bir parsel olarak tespit edilir. 2 dönümlük alan belgesiz zilyetlikle taşınmaz malikine yazılmışsa bu miktar belgesizden verilmesi gereken azami miktarın kontrolü için belgesiz (senetsiz) defterine işlenir. Burada 5 dönümlük yer, tapu kaydı miktarı üzerinden edinilmiş bir taşınmaz olmaktadır.

İlk tesis (kuruluş) kadastrosu çalışmaları sırasında değişebilir (sabit olmayan ve genişletilmeye elverişli nitelikteki) sınırın ne olduğu konusunda titiz davranılmalı parsel sınırının değişebilir olması için genişlemeye elverişli ve sabit olmaması gerekir. Yargıtay'ın yerleşmiş kararlarına göre şu sınırlar değişebilir ve genişletilmeye elverişli sınır olarak kabul edilmektedir:

Mer'a, harman yeri, bataklık, hendek, dağ, tepe, bayır, firarî ve mütegayyip eşhastan kalan yerler, yaylak, kışlak, öz, şif (hedeğin genişliği), cebel (dağ), azman, bulak (çeşme), kofalık, höyük, tump (iki taşınmaz arasındaki toprak yığıntısı), göl, akarsu, deniz kıyıları, dere, çay, çalılık, büklük (akarsu kıyısındaki ağaçlık), çorak, orman, Hazine arazisi vb. Fakat bu sınırlarda fiziki yapı ve konumları itibarıyla değişmez sınır haline gelebileceğinden, sadece kayıttaki ifadeye itibar edilmemesi, taşınmaz malın mahallinde gezilip görüldükten sonra bu niteliğinin saptanması gerekir.

Şöyle ki; yatak değiştirmedeği bilirkişi beyanları ve eski tarihli ST haritalarla kanıtlanan dere ile aks değiştirmedeği saptanan yolların değişebilir sınır olmaması bunların sabit sınır kabul edilmesi gerekir. Aynı şekilde aniden yükselen dağ, kayalık gibi sınırlar da sabit olarak telakki edilmelidir.

1.2) Zilyetlik Esaslarına Göre Miktar Üzerinden Edinilen Taşınmazlar

Bir kişinin belgesiz (senetsiz) zilyetlikle edinebileceği taşınmazların miktarları geçmiş dönemdeki kadastro ve tapulama kanunları ile sınırlandırılmıştır. (Geçmişteki sınırlamalar çalışmanın bir sonraki bölümünde ayrıntılı biçimde açıklanmıştır.) Bu sınırlama yürürlükte bulunan 3402 sayılı Kadastro Kanunu'nda da yer almaktadır.

3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun 14. maddesinde, bir kişinin belgesiz zilyetlikle (son yirmi yıldır malik sıfatıyla çekişmesiz ve aralıksız kullanmak koşuluyla) aynı çalışma alanı içinde bulunan ve toplam yüzölçümü sulu toprakta 40, kuru toprakta 100 dönüme kadar olan (40 ve 100 dönüm dâhil) bir veya birden fazla taşınmazı kazanabileceği belirtilmiştir.

Kadastro veya tapulama çalışmalarında kanunlarda belirtilen miktarların üzerinde belgesiz zilyetlikle kullanılmakta olan yerlerin, verilmesi gereken azami miktarı aşan

kısmı taşınmazdan ifraz edilerek kesilmektedir. İfraz edilen bu kısım duruma göre ya taşınmaza bitişik kamu taşınmazlarına dâhil edilmekte ya da ayrı bir parsel olarak hazine adına tespit edilmektedir. İşte bu şekilde bir kısmı ayrılarak iktisap edilmiş taşınmazlar zilyetlik esaslarına göre miktar üzerinden edinilmiş taşınmazlardır.

Örneğin, 3402 sayılı Kadastro Kanunu'na göre kadastro yapılan bir köyde M isimli şahıs zilyetlikle iktisabı mümkün olan kuru arazi niteliğindeki 120 dönüm miktarlı bütün sınırları sabit olan A taşınmazını yirmi yıldan beri malik sıfatıyla çekişmesiz ve aralıksız kullanmaktadır. Bu köyde M'nin başka taşınmazı bulunmamakta ve M taşınmazı belgesiz zilyetlikle kullanmaktadır. M isimli şahıs belgesiz zilyetlikle bu köyde kuru toprak olarak en fazla 100 dönüm yer kazanabileceğinden 120 dönümlük taşınmazın 20 dönümü ifraz edilip hazine adına tahdit ve tespiti yapılmakta, A taşınmazı ise 100 dönüm olarak M adına tespit edilmektedir. Bu hususlar A taşınmazının kadastro tutanağında ayrıntılı olarak açıklanmakta ve bu şekilde tapuya kaydedilen A taşınmazı zilyetlik esaslarına göre miktar üzerinden edinilmiş bir taşınmaz olmaktadır.

Bu hususta başka bir örnek vermek gerekirse, 3402 sayılı Kanuna göre kadastro yapılan bir köyde bir şahıs belgesiz zilyetlikle son yirmi yıldır malik sıfatıyla çekişmesiz ve aralıksız olarak A, B ve C taşınmazlarını kullanmaktadır. Bu taşınmazların sınırları sabit ve vasıfları kuru toprak niteliğinde olup kullanım miktarları A= 40 dönüm, B= 50 dönüm, C = 20 dönümdür. Bu kişinin köyde belgesiz zilyetlikte kullandığı toplam alan 110 dönüm olup bu miktar verilmesi gereken azami miktarı (100 dönüm) aştığı için zilyet bulunan kişinin tercihi ile A taşınmazının 10 dönümü ifraz edilerek hazine adına tespiti yapılmış ve A taşınmazı 30 dönüm olarak zilyedi adına yazılmıştır. Bütün bu hususlar üç taşınmazın da kadastro tutanağında birbirleriyle bağlantı sağlanarak açıklanmaktadır. Bu şekilde kazanılan A taşınmazı zilyetlik esaslarına göre miktar üzerinden edinilmiş bir taşınmazdır.

Ancak burada B ve C taşınmazları da A taşınmazı gibi miktar üzerinden edinilmiştir. Çünkü bu üç taşınmazın yüzölçümleri birbirine sıkı sıkıya bağlıdır. Zira bu taşınmazlardan herhangi birinin yüzölçümünün kadastrodan sonraki işlemlerle değiştirilmesi edinim sebeplerine aykırılık oluşturacaktır.

Yani bu taşınmazlardan birinin kadastrodan sonra yüzölçümünün artırılması halinde kanunen verilmesi gereken azami miktar aşılabacak ve hazinenin alacağı (istihkakı) ortaya çıkacaktır. Tersî durumda yani taşınmazlardan herhangi birinin kadastro sonrası işlemlerle yüzölçümünün küçültülmesi halinde bu sefer malikin istihkakı gündeme gelecektir. Bu nedenle örneğimizde kesinti her ne kadar A taşınmazından yapılmış olsa da örnekte verilen üç taşınmaz da zilyetlik esaslarına göre miktar üzerinden edinilmiş taşınmazdır.

1.2.1) Hukukumuzda Belgesiz Zilyetlikten (Senetsizden) Edinilebilecek Taşınmaz Miktarları

Cumhuriyet döneminde plana dayalı ilk çalışmalar 22.04.1925 tarih ve 658 sayılı Kadastro Kanunu ile başlamıştır. Bu nedenle cumhuriyet döneminde ciddi anlamda kadastro başlangıcının da 1925 olduğu söylenebilir. Bu kanun ile Tapu Genel Müdürlüğü bünyesinde kadastro teşkilatı kurularak bu teşkilat ile kadastro yapılmıştır. 658 sayılı Kanun uyarınca İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa ve Konya gibi büyük illerde kadastro çalışmaları yapılmıştır.

1926 yılında kabul edilen Türk Medeni Kanunu ile 1930 yılında yürürlüğe konulmuş olan Tapu Sicili Tüzüğü'ne uygun olarak bugünkü anlamıyla kadastro çalışmaları 15.12.1934 tarih 2613 sayılı kadastro ve Tapu Tahriri Kanunu hükümlerine göre yürütülmüştür. Bu yüzden modern anlamda kadastro çalışmaları bu Kanun ile başladığından belgesiz zilyetlikten kazanılabilecek miktarlar konusundaki incelememiz bu Kanundan itibaren başlatılmış ve günümüze değin çıkarılan tapulama ve kadastro kanunlarındaki miktar sınırlamaları incelenmiştir.

a) 2613 sayılı Kadastro ve Tapu Tahriri Kanunu

23.01.1935 tarihinde yürürlüğe giren 15.12.1934 tarih ve 2613 sayılı Kadastro ve Tapu Tahriri Kanunu 1950 yılına kadar hem köylerde hem de şehirlerde uygulanmıştır. 1950 yılında 5602 sayılı Tapulama Kanunu'nun çıkarılmasıyla birlikte 2613 sayılı Kanun sadece şehirlerde (belediye sınırları içinde) uygulanmış ve 09.10.1987 tarihinde yürürlüğe giren 3402 sayılı Kadastro Kanunu ile de yürürlükten kaldırılmıştır.

1950 yılına kadar hem köylerde hem şehirlerde, 1950 yılından sonra ise yalnızca şehirlerde (belediye sınırları içinde) uygulanan 2613 sayılı Kadastro ve Tapu Tahriri Kanunu'nda belgesiz zilyetlikten edinilebilecek taşınmazlar hususunda herhangi bir miktar sınırlaması yoktur. Ancak 509 ve 766 sayılı Tapulama Kanunlarının 97. maddeleri ve Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 18.11.1964 tarih E: 7/1149, K: 650 sayılı kararı ile 2613 sayılı Kanun'un uygulandığı yerlerde Tapulama Kanunu'nun 33. ve 42. maddeleri tatbik edilmiştir.

Yani 1964 yılından itibaren şehir kadastrosu çalışmalarında da belgesizden kazanılabilecek miktarlar hususunda Tapulama Kanunlarında getirilen sınırlamalar uygulanmıştır. Tapulama Kanunlarındaki sınırlamalar ise aşağıda tarih sırasına göre açıklanmıştır.

b) 5602 sayılı Tapulama Kanunu

22.03.1950 tarihinde yürürlüğe giren 5602 sayılı Tapulama Kanunu'nda kişilerin belgesiz zilyetlikten edinebileceği taşınmazların miktarı konusunda bir sınırlama bulunmamaktaydı. Ancak sınırsız kazanımlar yönünden görülen sakınca üzerine hukukumuzda ilk defa her bir taşınmaz için kazanılabilecek miktar konusunda sınırlama, 5602 sayılı Kanunda değişiklik yapan 6335 sayılı Kanun ile getirilmiştir.

17.03.1954 tarihinde yürürlüğe giren 6335 sayılı Kanun ile 5602 sayılı Kanun'un 13. maddesinde değişiklik yapılarak belgesiz zilyetlikten mülk edinilebilecek taşınmazların miktarı her bir (beher) taşınmazda 20 dönüm olarak sınırlandırılmış ve bu miktarı aşan taşınmaz iktisabında 10 yıl ve daha önceki tarihli vergi kaydının mevcudiyeti aranmıştır.

Önemle belirtelim ki, 5602 sayılı Tapulama Kanunu'nda yapılan bu değişiklikle her bir parsel için 20 dönüm sınırlaması getirilmiştir. Yoksa 5602 sayılı Kanun, zilyetlikten iktisap edilebilecek taşınmazların toplam miktarı hususunda bir sınırlama içermemektedir.

c) 509 sayılı Tapulama Kanunu

5602 sayılı Kanunun uygulanmasında ortaya çıkan aksaklıkların giderilmesi ve ülke koşullarına uygun bir kanunun varlığına duyulan ihtiyaç nedeniyle 1964 yılında 509 sayılı Tapulama Kanunu kabul edilerek, 5602 sayılı Kanun yürürlükten kaldırılmıştır. 04.08.1964 tarihinde yürürlüğe giren 509 sayılı Kanun ise, 33. maddesinde getirdiği sınırlamalar ile her bir taşınmazın 100 dönüme kadar olan kısmının belgesiz zilyetlikle iktisabına olanak tanımış, fazlası için vergi kaydının varlığını aramıştır.

509 sayılı Tapulama Kanunu'nun tümü, Cumhuriyet Senatosunda Anayasa'nın 86.maddesine aykırı olarak kabul edildiğinden usul bakımından 16.11.1965 tarihinde Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilmiş olup, iptal kararı; 12.01.1966 tarihli ve 12200 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmıştır.

509 sayılı Kanun'un 1966 yılında biçimsel yönden Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilmesi üzerine de aynı yıl yürürlüğe konulan 766 sayılı Tapulama Kanunu ile 509 sayılı Kanun'da yer alan hükümler aynen benimsenmiştir. 766 sayılı Kanun ile 509 sayılı Kanun birkaç madde dışında aslında aynı kanunlardır.

d) 766 sayılı Tapulama Kanunu

12.07.1966 tarihinde yürürlüğe giren 766 sayılı Tapulama Kanunu'nun 33. maddesinde (bu madde 509 sayılı Kanunun 33. maddesidir) her bir taşınmazda 100 dönüme kadar olan kısmın belgesiz zilyetlikle edinilebileceği belirtilmiştir. Bu maddeye göre müstakilen zilyetlik edilen taşınmazlarla gerek ayrı ayrı sebeplere dayanılarak zilyetlik edilen bitişik taşınmazların her birinin gerekse aynı bütünden (aynı zilyetlik gerekçesine dayanılarak kullanılan) bölünerek gelen bitişik taşınmazların her birinin 100 dönüme kadar olan kısmının belgesiz zilyetlikten edinilebileceği öngörülmüştür.

Yani 766 sayılı Tapulama Kanununun 33. maddesinde belirtilen belgesiz zilyetlikten edinilebilecek 100 dönümlük sınır her bir parsel içindir ve yine bu kanun ile de bir kişinin belgesiz zilyetlikten edinebileceği toplam miktar hususunda bir sınırlama getirilmemiştir.

Ancak 766 sayılı Kanun'un 33. maddesi 26.07.1972 tarihinde yürürlüğe giren 1617 sayılı Toprak ve Tarım Reformu Ön Tedbirler Kanunu'nun 20. maddesi ile değiştirilmiş ve bu maddeyle parsel başına 100 dönümlük olan sınır 20 dönüme indirilirken bir kişinin tapulama bölgesinde yani ilçe idari sınırları içinde belgesiz zilyetlikten edinebileceği miktar toplamı ise 50 dönüm olarak sınırlandırılmıştır.

Bu maddenin ikinci ve üçüncü fıkrasına göre aynı bütünden bölünen yani aynı sebebe dayanılarak zilyet olunan birbirine bitişik taşınmazların toplam yüzölçümü de 20 dönümü geçemeyecektir. 1617 sayılı Kanun ile hukukumuzda, belgesiz zilyetlikten edinilebilecek taşınmazların toplam yüzölçümü hususunda ilk defa sınırlama getirilmiştir. Bu kanun ile belgesiz zilyetlikten edinilebilecek taşınmaz miktarı mülkiyet hakkının özüne dokunur şekilde kişiler aleyhine oldukça daraltılmıştır.

Burada şunu belirtmek gerekir ki, 1617 sayılı Toprak ve Tarım Reformu Ön Tedbirler Kanunu'nun 20. maddesi ile 766 sayılı Kanunun 33. maddesinde getirilen miktar sınırlamaları vatandaşlar açısından büyük yakınmalara yol açmıştır. Zaten daha sonra

09.10.1987 tarihinde yürürlüğe giren Kadastro Kanunu ile yukarıda belirtilen yüzölçümler, sulu arazide 40 dönüme, kuru arazide 100 dönüme yükseltilmiştir.

Böylece, 09.10.1987 tarihinden sonraki döneme kıyasla 26.07.1972-09.10.1987 tarihleri arasında tapulaması yapılan taşınmaz malların zilyetleri aleyhine bir durum ortaya çıkmıştır. Bu haksızlığı gidermek için yasal bir düzenleme de yapılmıştır. 16.02.1995 gün ve 4072 sayılı "Mülga 2613 ve 766 Sayılı Kanunlarla Hazine Adına Tescil Edilen Miktar Fazlalıklarının İlgililerine Devrine Dair Kanun" 19 Şubat 1995 gün ve 22207 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiş ve bu Kanun ile miktar fazlalıklarının bedelli olarak taşınmaz zilyetleri ya da mirasçılara devri öngörülmüştür. Devir esasları 29.03.1995 tarih 205 sıra no'lu Milli Emlak Tebliği ile düzenlenmiştir.

e) 3402 sayılı Kadastro Kanunu

09.10.1987 tarihinde yürürlüğe giren 3402 sayılı Kadastro Kanunu ile 2613 sayılı Kadastro ve Tapu Tahriri Kanunu ve 766 sayılı Tapulama Kanunu yürürlükten kaldırılmış ve köy şehir ayrımı kaldırılarak her yerde aynı Kanunun uygulanması sağlanmıştır. 3402 sayılı Kanun, uygulaması bakımından daha çok 766 sayılı Tapulama Kanunu'nda belirtilen kuralları benimsemiştir.

3402 sayılı Kadastro Kanununun 14. Maddesinde belgesiz zilyetlikle aynı çalışma alanı içinde bulunan ve toplam yüzölçümü sulu toprakta 40, kuru toprakta 100 dönüme kadar olan (40 ve 100 dönüm dâhil) bir veya birden fazla taşınmazın (son yirmi yıldır malik sıfatıyla çekişmesiz ve aralıksız kullanılmak koşuluyla) kazanılabileceği belirtilmiş ve bu miktarların fazlası için 14. maddede yazılı belgelerin mevcudiyeti şart koşulmuştur.

İlk tesis (kuruluş) kadastro çalışmaları, 3402 sayılı Kadastro Kanununun 14. maddesinde belirtilen norm miktarlarının aşılmadığının kontrolü için maliklerin belgesiz zilyetlikle edindiği taşınmazlar senetsiz defterine kaydedilir. Bu kayıt yapılırken hisseli taşınmazlarda malikin kendi hissesine düşen miktar esas alınır. Ayrıca maliklerin gerek miras yoluyla gerekse de satış, hibe, vb. yollarla uhdesine geçmiş belgesiz taşınmazların da malikin diğer belgesiz taşınmaz miktarlarıyla birlikte 14. madde de belirtilen miktarları geçmemesi gerekir.

Eklenebilir zilyetlik söz konusu olduğunda ise, hem devreden hem de devralan açısından kanunda gösterilen azami miktarların aşılmadığının kontrol edilmesi gerekir. Belgesiz taşınmazı devralan kişinin taşınmaz üzerindeki zilyetlik süresi önceki malikin yani devreden zilyetlik süresi eklenmek suretiyle 20 yılı dolduruyorsa, o takdirde bu taşınmazın öncelikle devreden kişiye ait belgesizler listesine eklenerek belgesiz taşınmaz miktarlarının toplanması, devreden kişinin başkalarına da devrettiği taşınmaz miktarlarıyla birlikte bu toplam miktarın kanunda belirtilen miktarı geçmemesi halinde bu taşınmazın devralan kişi adına tespiti yapılarak devralan adına senetsiz defterindeki listeye eklenmesi gerekir.

Eklenebilir zilyetlik söz konusu olduğunda (yani devralanın zilyetlik süresi ancak önceki devreden malikin süresi eklenmek suretiyle 20 yılı dolduruyorsa); devreden kendi taşınmazları ve varsa başkaca devrettiği taşınmaz miktarları kanunda belirtilen normu aşıyorsa aşan kısım hazine adına yazılarak kalan kısım devralan adına tespit edilmeli ve

bu miktar devralanın senetsizler listesine dâhil edilmelidir. Aynı şekilde devralan kişinin senetsizler listesine dâhil edilen taşınmaz miktarı da diğer belgesiz taşınmaz miktarlarıyla birlikte norm miktarları aşıyorsa aşan kısım yine hazine adına tespit edilmelidir.

Ayrıca şunu da önemle belirtmek gerekir ki, belgesiz taşınmazı devralan kişinin taşınmaz üzerindeki zilyetlik süresi devraldığı tarihten itibaren aralıksız ve çekişmesiz 20 yıllık süreyi doldurmuş ise sadece devralanın kendisine ait senetsiz defterindeki listeye dahil edilmek suretiyle kanunda belirtilen norm miktarları aşp aşmadığının kontrol edilmesi gerekmektedir.

1.3) Özel Kanun Hükümlerine Göre Miktar Üzerinden Edinilen Taşınmazlar

09.06.1934 tarih ve 2502 sayılı Kars Vilayetiyle Bayazit, Erzurum ve Çoruh Vilayetlerinin Bazı Parçalarında Muhacir ve Sığıntıların Yerleştirilmesi ve Yerli Çiftçilerin Topraklandırılması Hakkında Kanun, 1341 sayılı Muvazene-i Umumiye Kanunu uyarınca kabul edilen Toprak Tevzi Talimatnamesi, 4753 sayılı Çiftçiyi Topraklandırma Kanunu ve 2510 sayılı İskân Kanunu gibi kanunlar uyarınca geçmiş zamanlarda bedelli ve bedelsiz toprak dağıtım ve tahsisleri yapılmış ve bu taşınmazlar tapu siciline çoğunlukla da kadastro çalışmalarından önce zabıt kütüklerine kaydedilmiştir.

Bu kanunlar uyarınca dağıtım ve tahsisi yapılan taşınmazlar da miktar üzerinden edinilen taşınmazlardandır. Bu taşınmazlar çoğunlukla kadastro veya tapulamadan önce zabıt kütüklerine işlenmişler ve kadastro çalışmaları sırasında da bu kayıtlar uygulanarak revizyon görmüşler ve malikleri adına tescil edilmişlerdir.

Örneğin; Mülga 2510 sayılı İskân Kanununu ele alırsak, bu Kanun'un 23/1. maddesi "*Bu kanun hükümlerine göre muhacirlere, mültecilere, göçebelere, naklolunanlara ve yerlilere dağıtılan yapı ve toprakların temlikine vali ve kaymakamlar salâhiyetlidirler. Dağıtış defter veya kararlarının altı vali veya kaymakamlarca tasdik edilmesi, temliktir. Tasdikli defterlerdeki veya kararlardaki miktarlar muteberdir.*" hükmündedir.

Mülga 2510 sayılı Kanunun 23. maddesinden, dağıtım defter ve kararının altının mülki amirce onaylanmasının mülkiyet devrini gerçekleştirdiği, bu özel kanun hükmüyle tapuda tescilden önce dağıtılan taşınmazların mülkiyetinin kazanıldığı (iskânen dağıtım yapılan taşınmazların edinilmesinin, tescilsiz iktisap hallerinden biri olduğu) anlaşılma ile birlikte bu defter veya kararlardaki miktarların geçerli (esas) alınacağı ve bu miktarlara itibar edileceği anlaşılmaktadır.

Aynı Kanunun 30. maddesi ise "*Hükümetçe iskân edilenlere borçlu veya borçsuz olarak iskân yoluyla verilen gayrimenkuller on yıl süre ile hiç bir suretle satılamaz, bağışlanamaz, terhin edilemez, haciz olunamaz. Tapularına o yolda kayıt düşürülür.*" hükmündedir. Kanunun 17. maddesinde de "*...İskân edilecek her aileye nüfuslarına göre dağıtılacak çeşitli toprak miktarı ve dağıtış şekli Sağlık ve Sosyal Yardım ve Tarım Bakanlıklarınca hazırlanıp Bakanlar Kurulu tarafından tasdik edilecek bir cetvelle tesbit olunur....*" denilmiştir.

Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünün 19.09.1947 tarih 1132 sayılı Genelgesi ekinde duyurulan Bakanlar Kurulu kararının ekinde dağıtım kriterlerini belirleyen böyle bir

çetvel yayınlanmış ve bu çetvelle toprak sınıfı ve her ailenin nüfusuna göre verilecek taşınmaz miktarları belirlenmiştir.

İşte gerek 2510 sayılı İskân Kanunu gerekse de paralı ve parasız toprak dağıtımı ve tahsisini içeren özel kanunlar uyarınca verilen taşınmazlar da miktar üzerinden yani yüzölçümlerine sıkı sıkıya bağlı olarak oluşturulmuş ve tapuya tescilleri yapılmış taşınmazlardır.

2- MİKTAR ÜZERİNDEN EDİNİLEN TAŞINMAZLARDAKİ YÜZÖLÇÜM HATALARININ DÜZELTİLMESİ

2.1) Miktar Üzerinden Edinilen Taşınmazlarda İdari Yoldan Yüzölçüm Düzeltmesi Yapılabilir mi?

Taşınmazlardaki yüzölçüm hataları temelde hesaplama hatalarından kaynaklanmakla birlikte, taşınmazlar oluşturulurken zamanın yüzölçüm hesaplama yöntemlerindeki teknolojik yetersizlikten dolayı da taşınmazların yüzölçümlerinde farklılıklar meydana gelmektedir. Taşınmazlar oluşturulurken yapılan tersedimat, ölçü ve sınırlandırma hatalarının düzeltilmesi de taşınmazların yüzölçümlerini etkilemektedir. Taşınmazlardaki yüzölçüm hataları veya yüzölçümünü etkileyen tersedimat, ölçü ve sınırlandırma gibi teknik hatalar 3402 sayılı Kadastro Kanununun 41. maddesine göre düzeltilmektedir.

Miktar üzerinden edinilen taşınmazlardaki yüzölçüm hatalarının tespit edilmesi durumunda nasıl hareket edilmesi gerektiği hususu ise 3402 sayılı Kadastro Kanununun 47/N maddesine dayanılarak (20.06.2006 tarih 26145 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak) yürürlüğe konulan 41. Madde Uygulama Yönetmeliğinin 9. maddesinde düzenlenmiştir.

41. Madde Uygulama Yönetmeliğinin 9. maddesi “*Tapu kaydı miktarına göre veya iktisap tarihindeki zilyetlik esaslarınca miktar üzerinden edinilerek sınırlandırılmış taşınmazlarda tescilli duruma göre yüzölçüm hataları ve miktar fazlalıkları tespit edilmesi halinde, beyanlar hanesinde belirtme yapılır ve hükmen çözüm yoluna gidebilecekleri hususunda ilgili taşınmaz maliki ve maliye kuruluşuna duyuruda bulunulur.*” hükmündedir.

41. Madde Uygulama Yönetmeliğinin 9. maddesinden, miktar üzerinden edinilen taşınmazlarda yüzölçüm hataları ve miktar fazlalıkları tespit edilmesi durumunda düzeltme yapılmayıp durumun beyanlar hanesinde belirtme yapılması ve hükmen çözüm yoluna gidebilecekleri hususunda taşınmaz maliki ve maliye kuruluşuna duyuruda bulunulmasının gerektiği gibi bir anlam çıkarılmaktadır. Uygulamada miktar üzerinden edinilen taşınmazlarda yüzölçüm düzeltmesi yapılmasının taşınmazların edinim sebebine aykırılık teşkil edeceği ve bu nedenle düzeltme işleminin mahkeme kararıyla yapılması gerektiği gibi algılama da bulunmaktadır.

Bu çıkarsama ve algılama arazi toplulaştırması, imar uygulaması gibi çalışmalarının önündeki en büyük engeldir. Zira miktar üzerinden edinilen taşınmazlardaki miktar fazlalığı veya eksikliğin tespit edilmesi üzerine düzeltme yapılmayıp bu durumun beyanlar hanesinde belirtilmesinden sonra tebligata rağmen ilgisinin ve maliye

kuruluşunun dava açmaması durumunda taşınmazların yüzölçümleri hatalı olarak kalmakta ve düzeltilememektedir.

Bu şekilde belirtme yapılan taşınmazlar daha sonra imar uygulaması, kamulaştırma, toplulaştırma gibi işlemlere konu olması durumunda hatalı yüzölçümleri düzeltilmeden bu tür işlemlere başlanılamamaktadır. Zira bu çalışmalarda yüzölçümleri üzerinden belirli kesinti ve dağıtım ölçütleri belirlenmektedir. Dolayısıyla yapılan işlemler tıkanma noktasına gelmektedir.

Konuyla ilgili olarak Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Fen Dairesi Başkanlığınca Tapu ve Kadastro Şanlıurfa 21. Bölge Müdürlüğüne verilen 26.04.2010 tarih 1107 sayılı muktezada; *“İlgi yazınız ile GAP projesi kapsamında yapılan uygulamalara ilişkin yapılan yüzölçüm kontrolleri sırasında, tapu kaydı miktarına göre veya iktisap tarihindeki zilyetlik esaslarınca miktar üzerinden edinilerek sınırlandırılmış taşınmazlarda, tescilli duruma göre yüzölçümü hataları ve miktar fazlalıkları tespit edilmesi halinde doğru ve kesin yüzölçümünün ilgili kadastro müdürlüğüne raporlanarak gerekli düzeltmenin yapılarak beyanlar hanesinde belirtme yapılmak suretiyle tescil edilmesi ve sonucunda ilgililerine ve mahalli maliye kuruluşuna bildirimde bulunulması yönünde öneride bulunulduğu anlaşılmış olup yapılan bu önerinin ilgili Yönetmeliğine aykırılık teşkil edeceği değerlendirildiğinden uygun bulunmamıştır.”* denilerek Bölge Müdürlüğünün var olan darboğazı aşmak için getirdiği öneri reddedilmiştir.

Oysa verilen bu talimatın yerinde olmadığını söylemek zor değildir. Zira 41. Madde Uygulama Yönetmeliğinin bütünü değerlendirildiğinde, miktar üzerinden edinilen taşınmazlarda idari yoldan düzeltme yapılmasına engel yoktur. Bu Yönetmeliğin 9. maddesinde belirtilen husus; miktar fazlalığının ya da miktar eksikliğinin mülkiyeti konusunda ilgililerin (mülkiyet yönüyle) dava açma haklarının bulunduğunu belirtmek anlamındadır. Yoksa bu hüküm *“miktar üzerinden edinilen taşınmazlarda yüzölçüm düzeltmesi yapılamaz”* anlamında değildir.

Yani taşınmazın geometrik olarak düzeltilmesine bir engel getirilmemiştir. Düzeltmenin kesinleşmesinin ardından miktar fazlalığı varsa maliye kuruluşu, miktar eksikliği varsa da taşınmaz malikleri istihkak ve/veya tapu iptali ve tescil davası açabilirler. Bu durumu belirtmek ve ilgililerine gerekli uyarıyı yapmak anlamında 41. Madde Uygulama Yönetmeliğinin 9. maddesi düzenlenmiştir. Bu düzenleme miktar fazlalığının ya da eksikliğinin mülkiyet sorununun çözümü hususunda ilgililere gerekli uyarının yapılması anlamındadır ve taşınmazın geometrik olarak (konumunun, sınırlarının ve yüzölçümünün) düzeltilmesine engel değildir.

Bu husus tarafımızca düzenlenen raporlarda dile getirilmiş olup, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Kadastro Dairesi Başkanlığınca Isparta Kadastro Müdürlüğünün teftişi sonucu Antalya Bölge Müdürlüğüne verilen 02.12.2013 tarih 10734 sayılı talimatla Genel Müdürlüğümüz eski görüşünü terk ederek miktar üzerinden edinilen taşınmazlarda idari yoldan düzeltme yapılabileceğini belirtmiştir.

Söz konusu bu talimatta *“.....Miktar fazlalıklarıyla ilgili konu tüm Bölge Müdürlüklerine gönderilmiş olan 04.01.2012 tarihli 165 sayılı talimatta belirtildiği gibi, burada tespit edilen miktar fazlalığı mülkiyeti etkilediğinden 3402/41. Madde*

Uygulama Yönetmeliğinin 9. maddesi hükümlerine göre kaydın beyanlar hanesinde belirtilmesi ve mülkiyet yönüyle miktar fazlalığı sorununun hükmen çözümü için gerekli duyuru yapılmaktadır. Bu belirtme ve duyuru yüzölçüm düzeltmesi işlemini durdurmamaktadır.” denilerek konu açıklığa kavuşturulmuş ve uygulamadaki tereddüt giderilmiştir.

Bu durumda kadastro ve tapu müdürlükleri açısından bilinmesi gereken husus miktar üzerinden edinilen taşınmazlardaki yüzölçüm hatalarının idari yoldan düzeltilebileceğidir. Yüzölçümünü etkileyen bütün düzeltme işlemlerinde ilk önce düzeltmeye konu parselin miktar üzerinden edinilip edinilmediği dayanak belgelerden (kadastro-tapulama tutanağı, kadastro beyannamesi, mahkeme kararı vb.) araştırılmalı ve böyle bir duruma rastlanırsa konu beyanlar hanesinde belirtilerek maliye kuruluşuna ve diğer hak sahiplerine düzeltme tebliğ edilmeli ve işlemlere devam edilerek düzeltme işlemi kesinleştirilmelidir.

Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünce yapılması gereken husus ise; 41. Madde Uygulama Yönetmeliğini tekrar kaleme alınarak miktar üzerinden edinilen taşınmazlarda idari yoldan düzeltme yapılabileceğinin açıkça belirtilmesi olmalıdır.

Hatta ileri bir yorumla; bu taşınmazlarda miktar artışına ve eksilmesine göre kişiler ile hazine lehine veya aleyhine yeni parseller oluşturulabilmeli ve bu şekilde idari olarak yapılan düzeltme işlemi maliye kuruluşu ve ilgililerine tebliğ edilmelidir. Süresi içerisinde dava açılmadığı takdirde yapılan düzeltme işlemi kesinleştirilmelidir.

Bu husus, 3402 sayılı Kadastro Kanunu'na aykırı olmamakla birlikte, Kanun'un 14, 20 ve 21. maddelerinin amir hükmü gereğidir. 41. Madde Uygulama Yönetmeliğinin 9. ve 8/4. maddeleri yeniden ele alınarak miktara itibar edilerek iktisap edilen taşınmazlardaki yüzölçüm hatalarının idari olarak düzeltilmesine açık bir şekilde olanak sağlanmalıdır.

2.2) Uygulamada Kullanılan Yanılma Sınırı Formülleri Yeterli mi?

Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünce yapılması gereken başka bir husus ise taşınmazların yüzölçümlerinin kontrolünde kullanılan yanılma sınırı formüllerinin yeniden ele alınmasıdır. Uygulamadaki en büyük sorunun yanılma sınırı formülünden kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Bu yanılma sınırı formülleri, 1988 tarihli BÖHY' nin 259 ve 260. maddelerinde verilmiş formüllerdir. Bu formüller; yapılaşmış yerlerde $f=0.013\sqrt{MF} + 0.0003 \cdot F$ ve diğer yerlerde ise $f= 0.0004 M\sqrt{F} + 0.0003 \cdot F$ olarak verilmiştir. (F: m² cinsinden parsel yüzölçümü, M: parselin bulunduğu paftanın ölçek paydası)

Bilindiği gibi söz konusu Yönetmelik (1988 tarihli BÖHY) yürürlükten kaldırılmış durumdadır. (20/04/2012 tarih ve 28270 sayılı Resmi Gazete) Bu durumda Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünün geçmişte yapılan kadastro çalışmalarında üretilen haritaların belirli hataları barındırması nedeniyle bir yanılma sınırı belirlemesi gerekir. Nitekim 2012/15 sayılı Sayısallaştırma Genelgesi'nin 14. maddesinde formüller belirlenmiş ancak bu Genelge'de eski Yönetmelikte belirtilen formüllerin aynı alınmıştır.

Oysa bu formüller bilimsel temelden uzak taşınmazların üretim yöntemlerini esas almayacak yapıda belirlenmiştir. Formüllerde meskûn- meskûn olmayan alan ayrımı yapılmış, tapu yüzölçümleri (ki bunlar maddi hatalarla çok abartılı olarak yanlış yazılmış da olabilir) kesin değer gibi alınmış, haritanın üretim yöntemi ve dolayısıyla parsel köşe noktalarının nokta konum hataları dikkate alınmamıştır. Bu formüller Almanya'da çok eski tarihlerde kullanılmış ve ampirik metotlarla belirlenmiş formüllerdir.

Bu nedenle, her yerde geçerli tek bir tolerans değeri formülünün oluşturulmasının, bu formülde nokta konum hataları ve haritanın üretim yönteminin de dikkate alınarak bu tolerans değerlerinin daha esnek belirlenmesinin ve Genelge'de yeni formülün yerini almasının oldukça yararlar sağlayacağı, bu durumun uygulamacıların elini rahatlatacağı ve bu sayede birçok düzeltme işleminin 3402 sayılı Kanununun 41/2. maddesi kapsamında resen yapılabileceği değerlendirilmektedir.

2.3) Miktar Üzerinden Edinilen Taşınmazlar Yenilemeye Tabi Tutulabilir mi?

Miktar üzerinden edinilen taşınmazların 3402 sayılı Kadastro Kanununun 22/a maddesi kapsamında yürütülen yenileme çalışması kapsamına alınması durumunda da idari yoldan düzeltme yapılmasına bir engel yoktur. Bu tür taşınmazlarda 22/A Uygulama Yönetmeliğinin 20. maddesi ve Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Merkez İnceleme Kurulu tarafından alınan 08.12.2009 tarihli karar uyarınca yenileme çalışmalarında idari yoldan düzeltme yapılmaktadır. Bu husus tarafımızca hazırlanan 07.10.2013 tarihli "22/A Uygulamalarında Miktar Fazlalıkları" isimli makalemizde kapsamlı bir şekilde ele alınmıştır.

2.4) İmar Uygulaması ve Arazi Toplulaştırması Sonucu Oluşturulan Taşınmazlar Miktar Üzerinden Edinilmiş Taşınmazlar mıdır?

Gerek 3194 sayılı İmar Kanununun 18. maddesine göre yapılan imar uygulamaları gerekse de 3083 veya 5403 sayılı Kanunlar uyarınca gerçekleştirilen arazi toplulaştırmaları sonucu oluşturulan taşınmazlar da miktar üzerinden edinilen bir başka deyişle miktara sıkı sıkıya bağlı olarak oluşturulmuş taşınmazlardır.

İmar uygulaması ya da arazi toplulaştırması sonucu oluşan taşınmazlarda yapımdan kaynaklı yüzölçüm hataları tespit edilmesi durumunda bu taşınmazların yüzölçümlerinin düzeltilmesinde kendi özel mevzuatları gereğince hareket edilmesi gerekmektedir. Bu husus tarafımızca hazırlanan 27.11.2011 tarihli "İmar Parsellerindeki Teknik Hataların Düzeltilmesi" ve 27.10.2015 tarihli "Arazi Toplulaştırmasının Tapu ve Kadastro Boyutu Sorunlar ve Öneriler" isimli makalelerimizde etraflıca irdelenmiştir.

3- SONUÇ YERİNE

Miktara itibar edilerek oluşturulan bu taşınmazların mülkiyeti yüzölçümlerine sıkı sıkıya bağlı olarak kazanılmaktadır. Miktar üzerinden edinilen taşınmazlar, tapu kaydı miktarına göre, iktisap (kazanım) tarihindeki kanunda gösterilen belgesiz zilyetlikten edinilebilecek azami miktara göre ve özel kanun hükümlerinde belirtilen miktarlara göre üç farklı şekilde oluşturulmaktadır.

Miktar üzerinden edinilen taşınmazlarda yüzölçüm düzeltilmesi yapılmasının edinim sebebine aykırılık teşkil edeceği ve bu nedenle mahkeme kararıyla düzeltme yapılması gerektiği bir düşünce bulursa da, bu tür taşınmazlarda idari yoldan yüzölçüm düzeltilmesi yapılmasına engel yoktur.

41. Madde Uygulama Yönetmeliğinin 9. maddesinde belirtilen, miktar üzerinden edinilen taşınmazlarda tescilli duruma göre yüzölçüm hataları ve miktar fazlalıkları tespit edilmesi halinde, beyanlar hanesinde belirtme yapıp hükmen çözüm yoluna gidebilecekleri hususunda ilgili taşınmaz maliki ve maliye kuruluşuna duyuruda bulunulması hususu; miktar fazlalığının ya da miktar eksikliğinin mülkiyeti konusunda ilgililerin (mülkiyet yönüyle) dava açma haklarının bulunduğunu işaret etmek anlamındadır. Yoksa bu hüküm “miktar üzerinden edinilen taşınmazlarda yüzölçüm düzeltilmesi yapılamaz” anlamında değildir.

Yani 41. Madde Uygulama Yönetmeliği ile miktar üzerinden edinilen taşınmazların geometrik olarak düzeltilmesine bir engel getirilmemiştir. Düzeltmenin kesinleşmesinin ardından miktar fazlalığı varsa maliye kuruluşu, miktar eksikliği varsa da taşınmaz malikleri istihkak ve/veya tapu iptali ve tescil davası açabilirler. Bu durumu belirtmek ve ilgililerine gerekli uyarıyı yapmak anlamında 41. Madde Uygulama Yönetmeliğinin 9. maddesi düzenlenmiştir. Bu düzenleme miktar fazlalığının ya da eksikliğinin mülkiyet sorununun çözümü hususunda ilgililere gerekli uyarının yapılması anlamındadır ve taşınmazın geometrik olarak (konumunun, sınırlarının ve yüzölçümünün) düzeltilmesine engel değildir.

Yüzölçümünü etkileyen bütün düzeltme işlemlerinde kadastro müdürlüklerince ilk önce düzeltmeye konu parselin miktar üzerinden edinilip edinilmediği dayanak belgelerden (kadastro-tapulama tutanağı, kadastro beyannamesi, mahkeme kararı vb.) araştırılmalı ve böyle bir duruma rastlanırsa, durum düzenlenecek teknik raporda açıklanmalı, konu beyanlar hanesinde belirtilerek maliye kuruluşuna ve diğer hak sahiplerine düzeltme işlemi tebliğ edilerek düzeltme işlemi durdurulmamalıdır.

Bu durumda kadastro ve tapu müdürlükleri açısından bilinmesi gereken husus miktar üzerinden edinilen taşınmazlardaki yüzölçüm hatalarının idari yoldan düzeltilebileceğidir. Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünce yapılması gereken husus ise; 41. Madde Uygulama Yönetmeliğini tekrar kaleme alınarak miktar üzerinden edinilen taşınmazlarda idari yoldan düzeltme yapılabileceğinin açıkça belirtilmesi olmalıdır.

Hatta ileri bir yorumla; bu taşınmazlarda miktar artışına ve eksilmesine göre kişiler ile hazine lehine veya aleyhine yeni parseller oluşturulabilmeli ve bu şekilde idari olarak yapılan düzeltme işlemi maliye kuruluşu ve ilgililerine tebliğ edilmelidir. Süresi içerisinde dava açılmadığı takdirde yapılan düzeltme işlemi kesinleştirilmelidir.

Bu husus, 3402 sayılı Kadastro Kanunu'na aykırı olmamakla birlikte, Kanun'un 14, 20 ve 21. maddelerinin amir hükmü gereğidir. 41. Madde Uygulama Yönetmeliğinin 9. ve 8/4. maddeleri yeniden ele alınarak miktara itibar edilerek iktisap edilen taşınmazlardaki yüzölçüm hatalarının idari olarak düzeltilmesine duraksamaya yer vermeyecek şekilde olarak sağlanmalıdır.

Öte yandan; sorunun temelini teşkil eden ve taşınmazların yüzölçüm kontrollerinde kullanılan formüller, bilimsel temelden uzak taşınmazların üretim yöntemlerini esas almayan bir yapıda belirlenmiştir. Formüllerde meskûn- meskûn olmayan alan ayrımı yapılmış, tapu yüzölçümleri (ki bunlar maddi hatalarla çok abartılı olarak yanlış yazılmış da olabilir) kesin değer gibi alınmış, haritanın üretim yöntemi ve dolayısıyla parsel köşe noktalarının nokta konum hataları dikkate alınmamıştır. Bu formüller Almanya'da çok eski tarihlerde kullanılmış ve ampirik metotlarla belirlenmiş formüllerdir.

Bu nedenle, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünce bir iç düzenleme yapılarak her yerde geçerli tek bir tolerans değeri formülünün oluşturulmasının, bu formülde nokta konum hataları ve haritanın üretim yönteminin de dikkate alınarak bu tolerans değerlerinin daha esnek belirlenmesinin oldukça yararlar sağlayacağı, bu durumun uygulamacıların elini rahatlatacağı ve bu sayede birçok düzeltme işleminin 3402 sayılı Kanununun 41/2. maddesi kapsamında resen yapılabileceği değerlendirilmektedir.